

SZABAD ÖTLETEK JEGYZÉKE

A legszebb hivatásból a leghitványabb mesterség?

□

Messzire világító toronyként,
a rá irányuló közfigyelemben
naponként ad rossz tanácsot, sőt példát
az elkurvulásra és önsorsrontásra

*

Kolduló szerzetes jelmezében,
tulajdonképpen besurranó szívtolvaj
s lélekkufár, egy Tartuffe vagyok

*

Ismerem a hatáskeltés eszközeit, technikáját –
Így jól megélek lélek- és emberismeretemből:
szélhámosságom arat a hiszékeny balekok között...

*

Kreatívan hozzájárulok
az itt és most élő nők elcsúfításához:
aktuális szépségeszmény diktálással,
divatterror egyenruhába bújtatással...

*

Olyan színésznőket futtatok,
olyan manökeneket preferálok
hogy könnyen és sokáig elmegy
a fiatal, önértékelésében bizonytalan

fiúk-lányok kis önbizalma is

*

Elveszettnek,
talajvesztett szerencsétlennek érzem magam,
ha a hűségesküt letéve
nem tartozom legalább egy szakmai klikkhez...

*

Fakó teóriáim skatulyáiba
gyömöszölgetném be a lét zöldellő fáit –
inkább a katonát szabom a ruhához,
megspórolva a szellemi erőfeszítéseket...

*

Úgy tanítalak drágán,
sokat buktatva autót vezetni,
hogy te évekig küszködhetsz
a rossz beidegződésekkel

*

Beavatom tanítványom
a szakma fortélyába, titkaiba,
de csak úgy és annyira,
hogy önállósulva ne nőhessen a fejemre

*

Hazaárulási és élethűtlenségi pereimet
még „sztárüggyvéddel” is mind sorra elveszíteném,
ha egyszer a Nagy Ítélmester elé kell majd állni...

*

Igen művelt, érzékeny és szellemes társalgó vagy –
csak épp Hetéra Eszmeralda, a művelt konzumnő
(Doktor Faustus)

*

Nekem a családom és szeretteim,
a közeli hozzám tartozók köre

puszta életnyersanyag, kísérleti terep,
legjobb esetben kiszolgáló személyzet

*

„Ifjúsági változat” jeligére vagy mottóval
időzített szellemi bombák
naprakész hatástalanítását vállalom

*

Szeméremérzés és vallási érzület?
Dafke nem érdekel.
Az obszcén, sértő „performansz”
pár percre híressé tehet...

*

Csak azért nem vizelek bele
trambulinról a fekete zongorába,
mert „ezek” a bunkó agyvérsszegény lakótelepek
ezt úgyse értenék meg...

*

Istennek se látná be:
nem erre a szellemi pályára termett!
Inkább végigkínlódja, vért pisilve átvészeli,
vagy frivolan ellébecolja a tanulóévtizedeket...

*

Az értelmiségi pálya
Összes lelki, anyagi, életformabeli, társadalmi
Előnyeit élvezném,
De a róla logikailag leválaszthatatlan terheket
Hetykén ledobom vézna vállaimról...

*

Mert féltem a vértől s a szagtól,
irtóztam az idegen testtől,
nem lettem orvos, csak doktor –
aki ha nem tudja, akkor hát tanítja...

*

Életkrízisben
percdíjasan adagolom
jóelőre legyártott, sablonként talált,
mindenkire, s így senkire sem passzoló
egyen-tanácsaimat

*

Csak annyira okosítalak ki,
csak annyi infót csepegtetek,
hogy engem holtodiglan csodálhass,
de el ne szakíthasd a köldökzsinórt...

*

A megmérettetéseket és a próbatételeket
nagy ívben kerülöm el,
hogy ki ne derüljön a turpisság

*

Egy kis hókuszpókusz, varázsigé, csodaszer –
De holnap már bottal üthetik lábam nyomát,
Nincs garancia, jótállás, felelősségvállalás....

*

Nagy szenvedéstörténetét tartva maga elé,
s mögé bújva kér egyedi mentelmi jogot:
az ő alkotását ne bírálják („túl szigorúan”) –
mint amikor épp meghalt az anyja a felelő diáknak...

*

Elmenekülök
és minél mélyebben beásom magam
egy kiválasztott speciális, „egzotikus” téma részterületére

*

Családi okokra
vagy érdemeire hivatkozva
követeli, kibulizza, kisírja,
hogy kegyelemből elnéző legyen
az opponense, a recenzense

*

Órákat tud arról mesélni,
hogyszer nehezen adták ki művét,
a társadalmi amnéziát tartósítva,
a feketelistákat nem említve

*

Amíg ő az ellenkultúráját kiherélve
bemegy a Táncdalfesztiválra stb.,
karakán, fenegyerek pályatársaira
a mellőzés, a letiltás, a száműzetés stb. vár...

*

Ha itt és most
legény kell a gátra,
akkor is önkímélő gyáván
dolgozatom lábjegyzeteivel bíbelődök

*

Gerontokratikus
egyetemi-akadémiai intézet élén
az ígéretes tudóspalántákat
parkoló pályára vagy külhonba irányítom...

*

Díszítő- és csomagolóművésznek sem utolsó vagyok:
Kidekorálva, felcicomázva „eladom” a Nagy Semmit

*

A szakmai komolyság
uralkodó elvárásait kielégítve, túlteljesítve
emberi fogyasztásra alkalmatlan
vaskos könyvet írok „a filozófiáról”...

*

Világgá kürtölöm:
itt van már a Kánaán, a történelem vége,
pedig a csendes többség
szellemi alultápláltan kóvályog a börtönben...

*

Mindent megteszek azért,
hogy lehetőleg ki se derüljön:
művem mennyire kelendő,
kik olvassák és ki – nem - értik

*

Amit a legjobban tudok:
mikor mire kell hivatkozni,
hogy jól jöjjenek ki
hol a nézettségi mutatókra,
hol a meg nem értett zseniségre...

*

Munkaidőben és túlórázva
hamis illúziókat keltek,
hogy belépődért
élethazugságaid babusgatva elringassalak...

*

Rámenős, trükkös és invenciózus
ügynökként rábeszéllek:
ne Istenben, élettársadban, barátodban,
csakis a biztosítómban, a bankomban bízz!

*

A magam módján én is
nem mindennapi csodát művelek:
csodagyerekből hülyegyereket,
igavonó barmot, robotot, alattvalót fejlesztek

*

Törékeny, érzékeny
és már sebzett emberi lelkek között
én vagyok az otromba behemót,
az elefánt a porcelánboltban

*

Képes vagyok

szinte bárkiből rövid úton
beteget, lelki beteget
vagy gyógypedagógiai esetet csinálni

*

Megszeppent riportalanyt hívok műsoromba,
akit profin zavarba hozok, leégetek
vagy nem vagyok kíváncsi rá és ügyére,
s csak ürügy nekem az önmutogatásaimra...

*

A nagy és örök igazságbombákat
még detonáció előtt
közhelyesítésükkel, bagatellizálásukkal
sikeresen dedós játékszerré hatástalanítom

*

Oly nagy becsben tartom az értékes könyveket,
hogy gondosan el is zárom, nehogy bajuk essék

*

Egalitárius vagyok:
éljen az egyenlőség minden előtt:
mindenkit egy szintre hozok,
jobban, pontosabban mondva: húzok le

*

Újoncokat, inasokat, kezdőket
véletlenül sem hozok jó,
csak kedvszegő rossz, kínos helyzetbe:
égetés, blamálás, cikizés, megszegyenítés...

*

Az ördög patikájával
lelkileg megbetegítelek:
sátáni gúnykacaj, önbizalom rombolás, identitászavarás, nevetségessé tétel...

*

Otthonosan mozogván a szellemvilágban

ezt a tudásom arra használom,
hogy romboljam a jó
és építsem a rossz csapatszellemet...

*

Közös képviselőként összeugrasztom lakótársaim.
Például: a folyosó közfalára szégyenlistát teszek ki...

*

Kizsarolom belőled és meg is írom helyetted
a magadra terhelő – hamis - beismerő vallomásodat

*

Olyan mesterien dodonai a jóslatom,
hogy mindenképpen be fog válni:
legalábbis nekem - én kasszírozok,
te meg értsd, ahogy akarod
(ha akarod vemhes, ha akarod, nem)

*

Mintha mindig ugyanazt
a régi lemezt tenném fel,
s még az is folyton elakadna...
Na, erre táncoljatok ma!

*

Nem az igazam,
de a tanszékem, szinekúrám védem
foggal-körömmel, az utolsó töltényig, árnyékbokszolva, bérgyilkost fogadva...

*

Szabadon
– értsd: önkényesen - rostálgatom a tényeket,
de az én – rugalmas – véleményem:
az szent, sérthetetlen...
Talán magam is eleve csálhatatlan vagyok?

*

Ha engem egyszer

valakik valahol valamivel becsaptak,
akkor minden fórumon, agórán
egyetemes bizalmatlanságot hirdetek

*

Gondolatolvasó
vagy más paranormális képességem
a gondolat-rendőrállam szolgálatában,
vagy más rossz ügyben kamatoztatom

*

Ugyan csak egy idegen nyelvben,
de abban tényleg perfekt vagyok:
a fontoskodó és bennfenteskedő
szakmai tolvajnyelvben

*

Csak a vita kedvéért vitázók,
vagy pankrátorok vagyunk:
úgy teszünk, mintha
itt és most „vére menően” vitáznánk

*

Magasröptű eszmecserét folytatunk,
de senkit se ragad magával,
mert kiszaglik belőle,
hogy nincs személyes tétje, nem létkérdés

*

El ugyan nem adtam,
de sajnos már régesrég elittam
józan paraszti eszem –
az értelmiségi másik útja nem járható?!

*

A rám bízott
vagy véletlenül hozzám került
szellemi hagyatékot
gondatlanul és hűtlenül kezelem,
megcsonkítom, elrejttem, kisajátítom stb.

*

Nemhogy a feltárással
és kezelési javaslatokkal csökkenteném,
de elfedezésével vagy átléptetésevel
még magam is növelem a bajt...

*

Negyedszerre is megtagadnám, meg én, Jézust,
csak hogy mentsem a nekem oly becses irhám...

*

A rivális kutatókat és paradigmákat
igyekszem elhallgattatni, dilettáns áltudósként, kontár amatőrként stb. stigmatizál(tat)ni,
csak hogy mentsem kiépült állásom és életművem...

*

Drágább rongy életem, életművem,
sőt a hús a kenyéren, a hab a tortámon
mint a személyem, a szakmám hite, a
tudomány és a hazám becsülete...

*

A szellemi emberekkel,
a szellemi javakkal és erőforrásokkal
esztelenül vagy gonoszul bánok:
pazarolok, rablógazdálkodok, tékozlok...

*

Radikális vagyok:
a gyökerénél ragadom meg a dolgokat –
kulturálisan gyökértelenné teszek,
egy identitás-zavaros konzumideótává...

*

Én jöjsek rá az igazságra,
enyém legyen a dicsőség,
vagy inkább soha ebben a bűdös életben
ne derüljön ki!

*

Kamaszos lázadásban fixálódva
mindent megkérdőjelezek –
mintha a nyílt vízen akarnám átépíteni
az egyetlen hajónkat...

*

A császárnak szorgosan törlesztek,
nincs jelentős hátralékom,
Az istennek nem adózok,
vagy a csak a maradékot adom
(ha a császár ezért nem neheztel).

*

A bizonytalan és megfoghatatlan
szellemi égi lajtorja helyett
a nagyonis kézzelfogható
- és mérhető előnyökkel kecsegtető -
számárlétrán kapaszkodok „felfelé”

*

Példámmal is szubjektív önmegvalósításra,
és nem az objektív feladatvállalásra buzdítok

*

Tekintélyemmel visszaélve
ígéretes pályákon futó vonatokat
lassítok le, állítok meg, terelek el,
vagy töröm a pályát végleg ketté

*

Gyenge pontjaid, kísérthetőséged
ismerve és kihasználva
vesztőhelyre csallak,
hátha megfertőz a játékszenvedély-betegség

*

Válóperes bírónőként
haraggal és elfogultsággal

kisemmizem és gyerektelenítem
az eleve hibásnak ítélt ex férjet

*

Nemcsak a modorosságokat,
a felhígítást, a ripacskodást stb.
de magát a magyar nótát s a cigányzenét,
magát ezt a hungarikumot figurázom ki

*

Úgy tájékoztatok
– az amúgy létező - kullancsveszélyről,
hogy mindörökre erdőkerülőkké
és – mondjuk - pláزالátogatóvá teszek...